

O kvalitních Androidech a o tom nejdůležitějším zákoně

Mistrovství Čech mládeže 2022

Čas podzimních prázdnin a výročí založení Československa je pro mě v posledních letech symbolem Mistrovství Čech mládeže, kam už od svých 18 let s děckama pravidelně jezdím jako doprovod a trenér. Nejinak tomu bylo i letos, jenom s tím rozdílem, že na mě bylo ze strany svěřenců lehce tlačeno na to, abych tentokrát o průběhu turnaje napsal článek. Sice je mi jasné, že mi to opět zabere spoustu času, nicméně i mě samotného lákalo si po vcelku dlouhé době napsat nějaké pořádné povídání z vícedenního zápolení, takže je to tady!

Galácticos

Termínem Galácticos se označují světoznámí a hodnotní fotbalisté, kteří na počátku milénia začali přestupovat do Realu Madrid. A tento pojem u naší výpravy nepoužívám nadarmo. Početně nás letos sice bylo méně než v předchozích ročnících, nicméně oněch 6 bublíků (čti svěřenců) bylo opravdu exkluzivního charakteru, skuteční Galácticos. Abych nezůstal pouze u obecného popisu, tak se sluší zmínit i konkrétní jména. Tak tedy:

Android (Filip Andrlé) – Extraligový hráč a nekonečná studna vtipných poznámek, který se na tréninku nikdy před ostatními nezapomene pochlubit s tím nejhorším tahem v dané pozici, aby pobavil přítomné publikum.

Tony (Antonín Sadil) – Skoro extraligový hráč, jenž oplývá spoustou drzých (nicméně trefných) řečí nejen na adresu mou, či ostatních spoluhráčů, ale i vůči náhodným lidem. A k tomu ještě čerstvý držitel 4. trenérské třídy.

Domča (Dominik Švadlenka) – Extraligový hráč s počínající pubertou, která je již značně vidět, mistr pasivních tahů a v sypaní soli a pepře do jídel ostatních.

Migalko (Michal Švadlenka) – Budoucí businessman, který ovládá zejména odtažné šachy a vydělávání peněz po dvoukorunách, přeborník v dvojtažkách (verze šachů, kterou vysvětlím později), jenž si nikdy nelije na jídlo omáčku.

Ondřej (Ondřej Martínek) – Snad jediný člověk bez pořádné přezdívky (minimálně o žádné nevím), který vládne úlohám na chess.com a který zaznamenal největší počet vypitých horkých čokolád ze všech hostů za celou dobu pobytu.

Spacák (Vojtěch Paták) – vůdce party (inside joke), který si dokáže obhájit i ten nejhorší tah na šachovnici, budoucí postrach sázkových kanceláří.

Z výše uvedeného je patrné, že se jedná skutečně o ty nejlepší z nejlepších, kteří odjeli reprezentovat náš oddíl na možná nejdůležitější turnaj roku. Jako doprovod jsem na celou dobu jel já, přibližně v půlce turnaje se ke mně ještě připojil Pájín, což jsem s postupujícím časem oceňoval čím dál víc a víc. Byl jsem vskutku plný očekávání, jak se budou děcka nejen ke mně chovat a zdali budu mít dostatek psychických sil na to to celý týden vydržet.

Nejlepší kobylišká výprava jde na výlet

Jak rychle zestárnout o 10 let

Mysleli jste si, že mým přerodem v pouhého trenéra jako mávnutím kouzelného proutku zmizí moje tradiční problémy s dopravou? Nene, můžu vás ujistit, že i tentokrát bylo vše při starém. Nicméně je zvláštní, že nikdy nemám s dopravou ten stejný problém, vždy ochutnám nový kousek z bonboniéry. Tentokrát nastal problém již daleko před samotnou jízdou do Harrachova. Přibližně 3 dny před odjezdem jsem se začal koukat na autobusové spoje do tohoto skokanského střediska, ale čekalo mě velmi nemilé překvapení. Všechny spoje na pátek byly vyprodány. Z pochopitelných důvodů mě zachvátila panika, a v těchto situacích většinou píšu Pájínovi s nadějí, že mi dokáže poradit. Takhle tomu bylo i tentokrát a opět jsem obdržel hodnotnou radu. Ta spočívala v tom, že bych měl zkusit obepsat rodiče dětí, a sehnat řidiče, abychom se na místo určení mohli dopravit auty. Úspěch jsem překvapivě slavil velmi brzy. Rodiče byli velmi ochotní, a tak jsem se dokonce dostal do situace, kdy bylo záhodno jednoho dobrovolníka odmítnout, jelikož by takový počet aut už byl zbytečný.

Kdo je ale skalním fanouškem mých reportáží, tak ví, že dopravní trable, kterých jsem účasten, většinou nekončí takto rychle. Po úspěšném hledání řidičů jsem ve středu večer pochopitelně odeslal hromadný mail, ve kterém jsem informoval o času a místě srazu. Byl jsem naplněn hormonem štěstí, jelikož jsem předpokládal, že už nebude potřeba nic závažného řešit. Ale v pátek ráno (v den odjezdu) mě vyděsila zpráva jednoho z rodičů, která obsahovala dotaz na čas a místo srazu. V ten moment jsem pochopil, že něco nebude úplně v pořádku. A možná se budete divit, ale opravdu nebylo. Email se totiž některým lidem neodeslal. Neměl jsem žádnou šanci tuto skutečnost zjistit do doby oné esemesky. V tu chvíli jsem se sám sebe začal ptát, co jsem komu v minulém životě udělal, že mi to takhle karma vrací (tehdy ještě nešlo vědět, že opravdová karma teprve přijde). Nicméně i tento problém se vyřešil, a všichni dostali za minutu dvanáct tuto životně důležitou informaci.

Tímto ty opravdové problémy už definitivně skončily. Sice se nám ještě při odjezdu z klubovny povedlo zapomenout tašku s materiálem, nicméně se v našem případě jednalo pouze o půlhodinové zdržení. Poté už pouze zbývalo pomluvit všechny učitele na mém bývalém gymnáziu, jelikož Tony si tam kroutí už 4. rok, a pomalu posledně jmenovaného začít lákat do trenérského světa. S naším neplánovaným

zdržením není divu, že naše auto dorazilo do místa ubytování zhruba o 20 minut později než zbytek výpravy. Ten si již vychutnával první večeři.

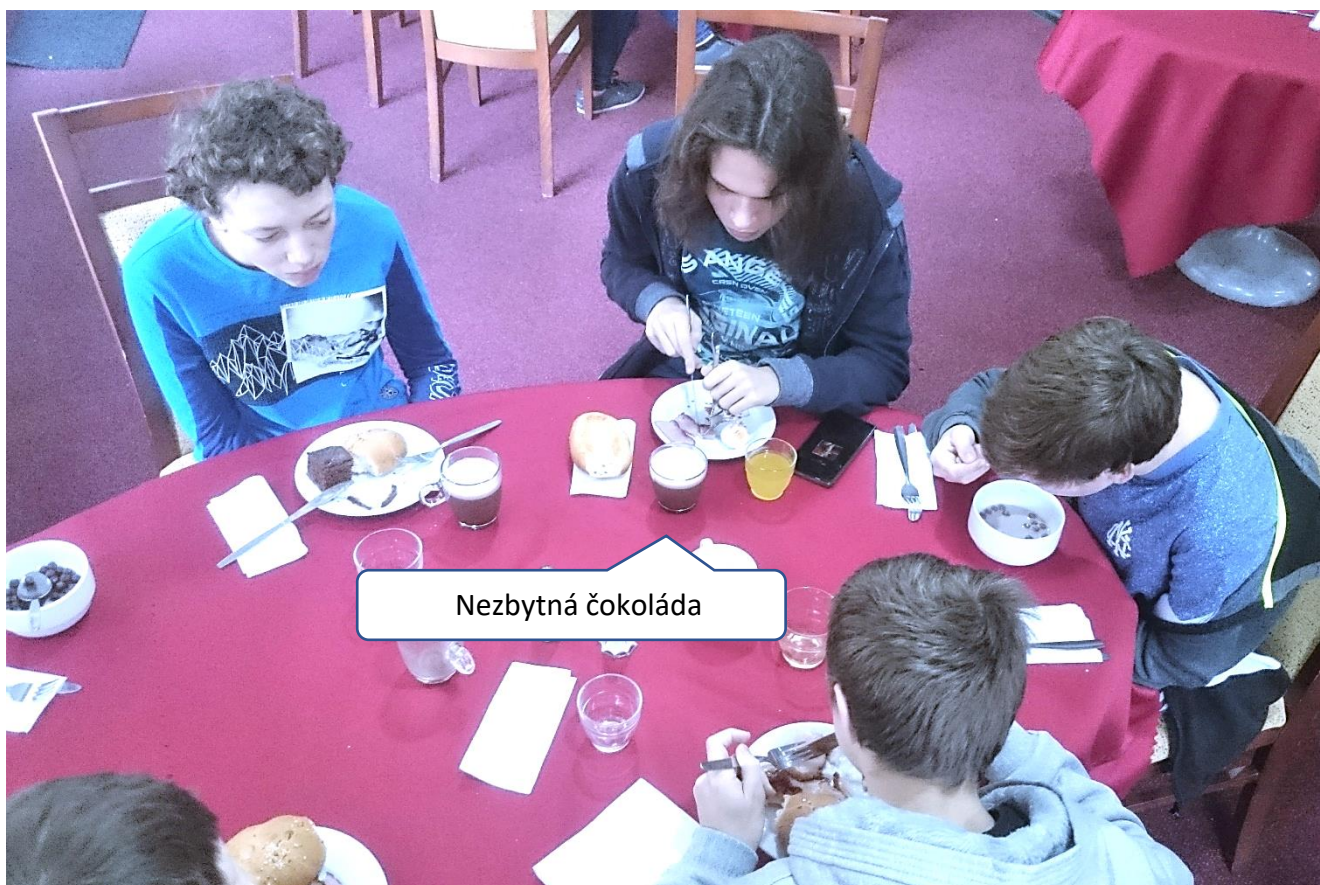

Hotel Fit-Fun tentokrát potěšil

Sportovní hotel se spoustou zábavy

Je to bizarní, ale v nadpise jsem pouze volně rozvinul jméno našeho hotelu. Ten se totiž jmenuje FitFun a při naší poslední návštěvě v tomto zařízení (před 6 lety) jeho název na naše pocity skoro dokonale seděl. Hotel byl opravdu hodně „Fit“, protože počet schodů, které jsme tehdy museli vystoupat, by dal zabrat i trénovanějším jedincům, než jsou zrovna šachisté, jen zábava to příliš nebyla, vybavuji si na hrozné jídlo a prakticky nefunkční připojení k internetu. Letos se ale role dokonale obrátily. Bydleli jsme totiž zhruba 15 metrů od hrací místnosti, takže aspekt „Fit“ se zcela vytratil, a zábava zde byla významně větší než před 6 lety. Bylo na výběr z více jídel, která by se celkově dala shrnout jako ucházející, a wi-fi rovněž oproti mým předpokladům fungovala obstojně. Pokoje také splňovaly mé nízké standardy, jedinou nevýhodou byla nefunkčnost hlavního světla, ale na to se mi podařilo za ten týden zvyknout. Tudíž letošní zkušenost s tímto hotelem hodnotím veskrze pozitivně.

Abych se ještě vrátil ke stravě, tak kromě neomezeného výběru jídla byly v ceně k dispozici ještě nápoje. A nejednalo se pouze o vodu či pofidérně vypadající džusy. Ty sice v jídelně byly i nyní, ale co nikdo z nás nečekal, byla přítomnost horké čokolády nebo malinovky. Toho se pochopitelně bublíci neváhali využít, nicméně jejich králem se dozajista stal Ondra. Jeho kombinace horké čokolády a sladkého nápoje na prakticky každém jídle se snad stane legendární. Činil se však i Míša, který se naopak rozhodl kombinovat sladké nápoje dohromady. Naštěstí nedošlo na kombinaci malinovky a horké čokolády, protože toto by zřejmě v nejlepším případě skončilo nekonečným pobytem na toaletě, v horším případě pumpováním žaludku. Abych to shrnul, týdenní pobyt byl opravdu zajímavým zážitkem, s potěšením ale píšu, že pozitivním.

Nabídka jídel při snídani byla opravdu pestrá

Repre

Jako v předchozích článcích, i nyní rozdělím své povídání na čistě šachovou část a zbytek. Nebude to potom tolik chaotické a reportáž si stejně užijete stejně. Každý z bublíků dostane svůj prostor, nemůžu však zaručit, že každý dostane stejnou míru pochvaly, takový opravdu nejsem.

Android

Vždy je dobré začít tím nejlepším, a tohoto pravidla se budu držet i tentokrát. Za to, že Android ze všech Kobylisáků předvedl ten nejlepší výkon, bych ruku do ohně nedal, ale jako jediný dokázal postoupit na republikový šampionát, tudíž nelze začít jinak.

Androidovo mistrovství probíhalo tak nějak klasicky. Prohra v 1. kole z pozice výrazného favorita už ho nemohla ani rozhodit, protože stejný pocit zažil už na dvou mistrovstvích předtím. Následoval postupný posun, kdy Android nejdříve porazil Hůlku, kterého pak všichni bedlivě sledovali (nakonec skončil mezi posledními), a pak přidal dvě vcelku jasné výhry, přičemž jedna z nich byla v derby s Domčou. Tím se Filip vyhoupl mezi lidi, ale kvůli oné prohře bylo jasné, že bucholz na konci zřejmě nebude ideální, tudíž bylo potřeba neztrácet zbytečně body.

To se na první pokus moc dobře nevyvedlo. Černými byl Android přehrán v zavřené sicilské a remízu vydoloval s notnou dávkou štěstí. V tu dobu jsem nebyl moc velkým optimistou. Nicméně díky elu měl Android obrovské štěstí na los, který mu na následující 2 kola přiřadil soupeře okolo 1500. I přesto zisk 2 bodů byl celkem pracný, v 6. kole musel přehrát soupeřku v technice, a v 7. kole byl podle mého názoru soupeřem ze zahájení přehrán, nicméně soupeři se podařilo si nechat chytit dámu. Rázem měl Android 5,5 ze 7, což už dávalo velké naděje na postup. Nicméně se stále špatným bucholzem ještě nebylo vyhráno, proto jsme předpokládali, že s elově silnějším soupeřem přijde v 8. kole remíza. Proto

se Filip rozhodl následovat svůj vzor, Skypyho, a zahrát 1. e4 c5, 2. c4. Naše příprava spočívala v přehrání několika partií Skypyho v této variantě s tím, že to prostě nějak vystaví. Tak se i stalo a na konci zahájení Android pípнул (rozuměj nabídl remízu). Kategorie H14 ale ještě očividně obsahuje značný počet jedinců s nedostatečnou turnajovou inteligencí, takže soupeř odmítl, ač nestál lépe, a remíza by mu pravděpodobně zajistila postup. Načež následovalo očekávatelné. Android totiž věří v pravidlo, které zní: „Když nepřijmeš remízu ve vyrovnané pozici, tak prohraješ.“ A přesně tak se i stalo. Sicka s c4 je prostě neporazitelná, a i když jsem při Filipových tazích na 4 vteřinách trnul, tak to nakonec dopadlo kýženým bodem. Soupeř nakonec prohrál i poslední partii a nepostoupil.

Postup už byl tedy jasný a s 1. nasazeným se Android mohl utkat o vítězství. Nakonec jsme se však rozhodli, že opět pípnem, protože i druhé místo je dobré. Tentokrát se to ale nepovedlo, nabídka remízy ani tentokrát přijata nebyla, načež následoval ze strany soupeře velký klepec. Nakonec z toho bylo 5. místo, ale Android, věrný své povaze, si z toho nic nedělal. Hlavně, že postoupil, a to, že nebyl 2., nebo 3., vůbec neřešil. Celkově to byl relativně dobrý výkon, štěstí na los ale určitě sehrálo svou roli. Do MČR je stále co zlepšovat.

Tony

Tony se poprvé v životě na MČ představil v mistrovské kategorii (H16) a předvedl solidní výkon. Za poslední rok toho z bublíků natrénoval suverénně nejvíc, což se na výsledku jasně odrazilo. Po nevýrazném výkonu v 1. kole, který ale nakonec stačil na výhru, přišla velmi zajímavá partie v mači následujícím. Tony svého soupeře úplně přehrál a získal vyhranou koncovku. Předvedl ale šílenou techniku, takže najednou byl ve věžovce s pěšcem míň, kterou musel udržet. Když už to vypadalo, že to nakonec zvládne, tak přišla obrovská hrubka (i se spoustou času), kvůli které nakonec rychle prohrál. Překvapivě nenásledoval takový nával vzteku a zoufalství na jaký jsem zvyklý, přesto bylo jasně vidět, že tahle otočka nenechala Antonína chladným.

Depresi ještě umocnil následující soupeř, který začínal tahy Jf3 a b3, což jsme se za celý večer z Tonyho úst před tímto zápasem dozvěděli asi tak 245921x. Nakonec z toho byla korektní remíza, což znamenalo, že to nejhorší má Tony za sebou. Následovala výhra se slabším soupeřem, a rozdrčení Zelbové prakticky z přípravy, což Antonínovi opět dodalo velkou dávku sebevědomí. To se vymstilo hned v následujícím kole, kdy Tony získal pěšce a pěknou pozici, ale úplně se zapomněl starat o svého krále, takže postupně svoji pozici kazil a kazil, až nakonec dostával mat, ani nevěděl jak. Toto byla naprosto zbytečná prohra, která ale opět byla vykompenzována velmi záhy, kdy soupeři 2000 nedal absolutně žádnou šanci. Ten sladký pocit ještě umocnily kecy onoho soupeře před vzájemným zápasem a následný potok slz po něm.”

Jak už to tak bývá, tahle výhra u Tonyho opětovně vyvolala šance na postup, ač v posledních 2 kolech bylo potřeba obě partie vyhrát. Toto snění rázně utnula 8. partie, ve které Tony rychle ztratil figuru a sebevědomé řeči o postupu se rozplynuly. Rázem ubyla motivace hrát, takže poslední mač byl z Tonyho strany značně odfláklý, což stačilo se slabším soupeřem pouze na remízu.

Celkově ale výkon hodnotím pozitivně, Tony skončil těsně nad nasazením a připíše si nějaké ty bodíky do ela. Bylo sice vidět hodně nedostatků, nicméně pokud Tony vydrží ve stejném tréninkovém tempu jako uplynulý rok, tak příště bude jeden z kandidátů na postup.

(Zimní) Ondřej

Stejně jako Tony už je Ondra moc starý na to, aby hrál mladší kategorii, takže nezbývalo nic jiného než poměřit síly v H16. A byl to boj velmi statečný. Hned v prvním kole dokázal obrát našeho hosta v extralize, Maxe Hozdu, kde díky luxusnímu háku získal totálně vyhranou pozici, kterou ale dokázal

přetavit pouze v půlbod. I to však byl dobrý úspěch, který dal základ pro velmi solidní mistrovství. Kvůli svému elu Ondřej několikrát dostal nejsilnějšího soupeře z dané skupiny, na což jsem z jeho strany musel poslouchat stížnosti snad častěji než Tonyho slavné Jf3, b3. S těmito soupeři sice Ondra nedokázal bojovat, až na jednu výjimku ale předvedl s nimi solidní partie a v součtu s remízou s Maxem si snad uvědomil, že i s elově výrazně silnějšími hráči lze hrát. Velkou výhodou rovněž bylo, že soupeře 1300-1400 dokázal náš hráč spolehlivě porazit, což dává solidní základ na soutěže družstev.

Celkově Ondřej získal 4,5 tělo z 9 s výkonem přes 1700, což je něco, s čím jsem já jakožto trenér spokojen. Možná se ptáte, proč jsem napsal „tělo“ a ne normálně „body.“ No, je to kvůli Ondřejově telefonu. Ten se totiž rozhodl automaticky překládat z angličtiny do češtiny vše, co vidí. A vzhledem k tomu, že na chess-results logicky bylo všude napsáno „body,“ tak to chytrý telefon automaticky překládal na tělo. No, asi si dokážete představit, že naše partička z toho měla srandu celý pobyt. Mobilní překladač však zabrousil nejenom do sekce bodů, ale zaměřil se i na jména hráčů. Proto se z FM Wintera Ondřeje v okamžiku stal FM Zimní Ondřej. Milujeme překladače.

Domča

Nyní se opět oklikou vracíme do H14. Tam svůj první rok prožil Domča a jednalo se o lehce nadprůměrné vystoupení. Dominik předvedl svoji klasickou nekonfliktní a pasivní hru, která ale na ty slabší stačila. Schopnost nehrát za každou cenu aktivně se bude hodně hodit ve vyšších kategoriích, nicméně na postup v H14 je potřeba lepší taktické vidění. To Dominik v klíčových chvílích neměl. Ať už ve 2. kole, kdy byl s papírově silnějším soupeřem vyhraný, nebo v partii s Androidem, kde mu přílišnou pasivitou moc nekladl odpor. Poslední šanci měl Domča ještě v 8. kole, kdy musel bílými bodovat, partie však bohužel byla dost na jednu branku, takže Domča neměl moc šanci na dobrý výsledek. Celkový pokrok ale vidím v konzistentnosti výkonů a v přemýšlení, které sice bylo někdy až extrémní, přesto to беру jako lepší možnost než blicání. Se svým výkonem Dominik může být spokojený, jestli ale chce příští rok přemýšlet na postup, tak bude muset ještě výrazně zabrat, zejména v ostrosti.

Michal

Tady už to tak veselé nebude. Míšovo vystoupení v H12 bohužel byla jedna velká tragédie s občasnými světlými momenty, které ale nemohly zastínit ostatní problémy. Hned v prvním kole Michal přehlédnul naprosto jednoduchý odtahový šach. Větším trestem než prohra ale podle mého názoru byl posměch od jeho spoluhráčů, kteří mu toto dávali sežrat celý turnaj. Potom to ale vypadalo, že se Michal tak nějak chytnul, kdy to sice nebylo ideální, ale body sbíral. V 6. kole dokonce černými totálně přehrál Sboeva ve visících pěšcích. Bohužel si Migalko nedokázal uvědomit, že jeho pozice je vyhraná a radši nabídl remis.

Od té doby to šlo výrazně z kopce. Nejdříve kosa bílými v 10 tazích, následně prohra s holčičkou 1100 opět po přehlédnutí jednoduchého úderu. Závěrečná výhra už nemohla nic změnit na dost špatně zahraném turnaji. Bohužel se ukazuje, že Míša v životě netrénoval sám doma, a každým rokem to bude horší a horší. Na druhou stranu se musí vyzdvihnout jeho výkon v blicáku, kde získal 5,5 bodu z 9, a byl nejlepším hráčem do 12 let. Tak třeba tohle (a ještě dvoukoruny, ale k tomu se ještě dostanu) mu dodá impuls k postupné práci.

Vojta

Nazvat podruhé Vojtěcha přezdívkou, kterou jsem zmínil na začátku, by bylo velmi kruté, tak tentokrát zůstanu konzervativní. Vojta hrál skoro první turnaj po roční přestávce a v Národním openu (které bylo tentokrát počítáno na FIDE ELO) si nevedl špatně. Sice byly znát celkem značné strategické nedostatky, ty ale ve většině případů byly kompenzovány solidním taktickým viděním. Za zmínku stojí remíza s 1.

nasazeným, která sice vznikla po dost zajímavě sehrané partii z obou stran, ale na to už se historie ptát nebude. Celkově se jednalo o velmi sympatický výkon, který nakonec panu Patákovi vynesl první FIDE ELO v hodnotě 1333. Na jednom z tréninků jsem se pak dozvěděl, že v turnaji předvedl výkon okolo 1500, načež následovala otázka na to, proč mu tedy vyšlo jenom 1333? No jo, na rozhodčího to ještě není... Ale čistě šachový potenciál tam rozhodně je, výsledkem jsem byl příjemně překvapen.

Oběd nebo možná večeře (najdi čokoládu)

Bulvár

Divácky nejatraktivnější část se letos obejde bez alkoholových příhod. Člověk by i řekl, že to je vcelku logické vzhledem k tomu, že jsem jel s děckama a sám už přes půl roku nepiju. Nicméně to má jednu zásadní výhodu. Nemusím nic cenzurovat. Navíc si myslím, že nynější historky budou možná ještě zábavnější než ty z mých obvyklých reportáží. Rozhodl jsem se, že část příhod si zaslouží samostatný nadpis, a zbytek holt bude v kolonce ostatní. Tak snad některý z bublíků nebude uražen tím, že zajímavá situace, ve které byl hlavní postavou, skončí v této pasáži.

KARMA JE ZÁKON!

Tento citát si prosím pěkně zapamatujte, protože mi byl vštípen do hlavy takovým způsobem, že na to budu myslet do konce života. To se tak v průběhu mistrovství hrál blicák, na kterém jsem samozřejmě nemohl chybět. Hrát FIDE open se mi z mnoha důvodů nechtělo, ale blicák je časově nenáročný a skýtá velký potenciál ve výhře nějakého toho peněžního obnosu, takže bylo jasné, že tento turnaj se bez mé účasti neobejde. A dlouhou dobu se mi i dařilo, měl jsem 7 z 8, dokonce se mi podařilo porazit i GM Neumana, a vypadalo to, že nakonec celý blicák vyhraju.

Ale pak přišlo poslední kolo, které mi nalosovalo jediného soupeře, kterého jsem za celý turnaj nechtěl potkat. A to byl 80letý děda Joukl. Nechtěl jsem s ním hrát hlavně kvůli tomu, že se velmi rád chlubí svými schopnostmi, ale to, co následovalo, totálně předčilo moje nejhorší obavy. Joukl byl jediný z asi 110 účastníků, kdo měl na sobě respirátor, a před partií mi na šachovnici z jeho strany přistál další s tím, že si ho mám na sebe nasadit. To jsem odmítl, načež následovala věta: „Bůh ti to vrátí.“ No, nejsem

úplně klidný člověk, takže jsem po této větě začal svého soupeře ostře konfrontovat, ač vulgární slova v tu chvíli zůstala ještě nepoužita. Joukl se hájil tím, že má doporučen tento postup s nabízením respirátorů soupeřům od doktora, že se mě nechtěl dotknout a nepřeje mi nic zlého, ale že **karma je zákon**. No, můžete si asi domyslet, jak dopadla následná partie. Pochopitelně jsem prohrál, ač si nemyslím, že to bylo ovlivněno mým naštváním, ale tím, že Joukl byl v partii prostě lepší. Dost mě překvapilo, že soupeř poté partii analyzoval (samozřejmě nechyběla slova sebechvály), což už jsem nedokázal vydržet, a začal jsem v podstatě v návaznosti na to, co se stalo před partií, na něj rvát, že má ještě tu drzost něco po partii říkat. Obhajoba protivníka byla úplně stejná jako výše, takže po chvíli bylo jasné, že spíš než sebereflexe se dočkám ostrého pokárání od rozhodčího za můj zvukný hlas. Nakonec se nestalo ani jedno, takže nezbývalo než zjistit, že z 1. místa jsem se propadl na bramborovou pozici, a Joukl nakonec těsně nevyhrál turnaj.

V návalu hněvu jsem nedokázal příliš udržet klid při vyhlašování a na adresu Joukla jsem si při něm nedokázal odpustit několik poznámek, zvláště ve chvíli, kdy měl proslov o tom, že i v 80 hraje dobře šachy, a také v dobu, kdy si při focení vítězů svůj respirátor sundal. Následně se ještě na dotaz, proč tedy hraje turnaje, když se bojí covidu, nechal slyšet, že to nebezpečí není vlastně tak velké, takže to je v pohodě. No, naštěstí už jsme šli na večeři...

Abych to shrnul, tak tímto konfliktem jsem získal maximálně to, že už vím, že karma je zákon. Tohle si budu do smrti pamatovat nejen já, ale hlavně bublíci, kteří mi toto budou připomínat snad do konce života. Je mi jasné, že ne všichni se mnou a mojí reakcí budete souhlasit (ač drtivá většina se mě v tu chvíli zastala), ale už jsem byl nazván antivaxerem i svědkem covidovým, tudíž jsem zvyklý opravdu na mnohé.

Dobyetí vrcholu 1022 (Čertova hora)

Míša podnikatel

Přesuňme se k něčemu veselejšímu, a tím je Míšova výtěžná schopnost. Ač bych to do něj vůbec neřekl, tak si nejmladší člen naší výpravy řekl, že z peněz, co dostal od rodičů na pobyt, ušetří co nejvíce to jde. A nejen to, dokonce se snažil o to, aby domů přijel s větší hotovostí, než se kterou do Harrachova

přijel. Tudíž v mnoha chvílích vypadal jako nejrozumnější z výpravy. Nekoupil si kebab, v obchodě si jenom jednou koupil bonbony, a obecně nikde neutrácel. Jak už ale bylo naznačeno, Míša to posunul ještě na vyšší level. Vždy, když něco nechtěl udělat, tak mu stačilo slíbit 2 koruny za to, když předmětnou věc opravdu učiní, a bylo okamžitě hotovo. Takže se vtipné nápady ze strany ostatních jen hrnuly. Mezi ty nejzajímavější patřilo shození jiného bublíka na zem, nebo napítí se z ne úplně křišťálově čistého potoka. Naštěstí Míša usoudil, že dvě koruny za seběhnutí sjezdovky se sklonem až 65%, nebo nebezpečný výstup na vyvýšený bod nejsou adekvátní protihodnotou za daný úkol, takže nikdo kvůli této zábavě nepřišel k újmě.

Musím se přiznat, že politiky dvoukorun jsem využil i já. Většinu mistrovství jsem měl velký zájem na tom, aby Míša začal aspoň trochu trénovat, a pomocí motivace v podobě dvou korun jsem ho přesvědčil, aby si samostatně přehrál svoji první partii v životě (byla na králku!). Bylo celkem vtipné sledovat Míšu, jak si přehrává partii, nejen proto, že to byl vskutku raritní obrázek, ale zejména proto, že skoro nikdy nevěděl, kdo zahrál tah uvedený v knížce. Právě kvůli absenci čtení šachové literatury se nelze divit, že Míša nemohl vědět, jak je značena skutečnost, že daný tah zahrál bílý, nebo černý. Každopádně partie byla úspěšně přehrána, za což jsem od ostatních obdržel uznání. Nicméně je evidentní, že nastala nová doba, kdy trenér bude platit svému svěřenci za to, aby trénoval, tak doufám, že se tento trend brzy uchytl i jinde než v Kobylisích, abych se mohl nazvat jejím průkopníkem, a mohl o této revoluci v trénování přednášet jak Gonsior.

Sázkové kanceláře, bojte se!

Je o mně celkem známo, že si často a rád o drobné částky zahraju nějaké ty hazardní hry (ale v žádném případě ne automaty!!), a nejinak tomu bylo i tentokrát. Bublíci jednoho krásného oběda zřeli na mém mobilu zapnutý Tipsport, a tak se rozhodli, že po celý zbytek turnaje mi budou radit, co mám vsadit. Já se rozhodl, že na jejich doporučení dám, abych ukázal, že to, co mi radí, je z dlouhodobého hlediska blbost, a preventivně je tak odradil od touhy stát se v plnoletosti profesionálním sázkařem. Nejvíce se v tomto ohledu činili Tony a hlavně Vojta. První jmenovaný mi radil šílené tipy v kurzu 35, druhý mi rovnou radil několikrát 3 zápasy na tiket. Dlouhou dobu mi má strategie vycházela, avšak poslední večer to přišlo. Jako obvykle ten týden jsem zapomněl na to, že jsem vůbec něco vsadil, a tak mě překvapilo, že se v 11 večer ozvalo celkem hlasité klepání na dveře. Když jsem otevřel, naskytl se mi naprosto grandiózní pohled na zběsile tancující děcka. Chvilí jsem nechápavě koukal, co se děje, až mi bylo sděleno, že jeden z mých tiketů, které mi Vojtěch poradil, vyšly, a že jsem vyhrál 450 Kč.

<>

VYHRÁVAJÍCÍ | AKU | 28. 10. 2022 (pá) 19:40:24

28. 10. 2022 (pá) | 21:00

✓

Lens - Toulouse

Výsledek zápasu: Lens

3:0

1.60

28. 10. 2022 (pá) | 21:00

✓

Mallorca - Espanyol

Výsledek zápasu: Remíza

1:1

3.01

28. 10. 2022 (pá) | 20:30

✓

Bremen - Hertha Berlin

Výsledek zápasu: Bremen

1:0

2.04

Celkový kurz

9.82

Vklad

50,00 Kč

Skutečná výhra

491,00 Kč

TIPLIGA - 6. TŘÍDA

TL

Vklad do soutěže

50,00 Kč

Skutečná výhra v soutěži

491.00 bodů

☆ Přidat do oblíbených

📄 Poslat do arény

🔗 Sdílet tiket

➡ Poslat kamarádovi

✎ Pojmenovat tiket

🖨 Vytisknout tiket

💰 Stornovat tiket

😞 Reklamovat tiket

Ano, tento šílený tiket jsem za drobné na doporučení děcek opravdu vsadil. Strategie mi nakonec přece jenom nevyšla, ale řekněme, že stěžovat si úplně nebudu. Vojta pak chtěl ještě za tento tip provizi, tak jsem mu dal bonus 20 korun k zaplacenému kebabu (ač ten byl předmětem jiné výzvy), což evidentně nepředčilo jeho očekávání. Na jednu stranu je to pochopitelné, na druhou stranu by ale nebylo v tak raném věku dobré nějak zásadně podněcovat zájem o kurzové sázení. Snad to tedy pro budoucího Vojtěcha bude, stejně jako pro mě, naprosto neškodný koníček.

Ostatní

Bohužel, zbytek příhod skončí v této kolonce, takže doufám, že v důsledku tohoto neobdržím žádné stížnosti.

- **Kdo tam bude první, tak tomu zaplatím kebab!** Stejně jako každý rok v Harrachově, i nyní jsem se rozhodl, že vylezu na tamní mamutí můstek, který je bohužel již mnoho let neudržovaný. Bublící jakožto příliš mladá generace však o mé tradici nevěděli, tudíž mě velmi lákalo je s ní seznámit. Jakmile ale zřeli, co by museli vystoupat, tak honem rychle chtěli pryč na kebab. Tak jsem se pokusil dát motivaci tomu, kdo jako první vystoupá na vrchol můstku. Přes mé očekávání tato odměna nalákala pouze 3 účastníky: Vojtu, Dominika a Tonyho. U Míši tentokrát nezabrala ani motivace v podobě dvoukoruny, kdy usoudil, že mu taková fyzická námaha za obohacení nestojí. Já samozřejmě nezůstal pozadu, a šel jsem s děckama stoupat taky. Velmi

záhy jsem ale zjistil, že má fyzická kondice za těch pár let, kdy jsem můstek zdolával naposledy, značně upadla, takže se můj výstup změnil v boj o přežití. Do toho se mé utrpení rozhodl točit Tony, který ze mě měl evidentně srandu. Nakonec se mi ale po velmi strastiplné cestě podařilo vystoupat nejvýše, co to šlo, ač jsem musel asi tak 5 minut poslouchat nářáky od vítězného Vojty a těsně druhého Dominika. I ten Tony si občas přisadil. Po prudkém vydýchání ale nastal další problém, a to cesta dolů. Už dole jsem viděl, že podél můstku jsou schody, po kterých se dá sejít, nejdřív ale bylo nutno se k nim dostat. To bylo možné pouze pomocí úzké díry v plotě, u které jsem nevěřil, že se jí dokážu protáhnout. Už jsem začal propadat velkému zoufalství, nicméně byl jsem ostatními dobrodruhy přesvědčen, ať se zkusím protáhnout, a ono to vyšlo. Takže už pouze zbývalo si zničit kolena strastiplným chozením dolů po schodech a vychutnat si pocit, že jsem po

6 letech opět vyšel mamutí můstek v Harrachově.

- **Dvojtažky.** V úvodu reportáže jsem toto slovo zmínil v souvislosti s Míšou, nadešel tedy čas vysvětlit, o co se jedná. Jednoduše se hrají normální šachy, akorát každý vždycky táhne dvakrát. To kromě toho, že to totálně zblbne mozek, znamená také to, že hráči musí přemýšlet nad ještě daleko více možnostmi než v normálním šachu. No, a samozřejmě v této variantě šachu byl nejlepší Míša. Sice jsem ho dokázal po těžkém boji porazit, ale je jasné, že kdyby měl jen o

trochu větší reálnou šachovou sílu, tak bych pěkně dostal. Zajímavé také bylo, že Míša se na partie v dvojtažkách viditelně soustředil daleko více než na partie v H12. No jo, na blbosti Míšu užije. Alespoň jsme si mohli užít pohled na soustředěného Michala, protože tento výjev se nám již velmi dlouho nenaskytl.

- **Fotbal ve tmě.** To se mi ta jednoho dne zachtělo vyhnat děcka ven, ale než jsem stihnul rozebrat všechny partie a připravit na další kolo, tak už byla tma. Tudíž jsem opět povolal do akce oblíbenou kratochvíli kobylických, a tou je pochopitelně noční fotbal. Původně jsem zamýšlel, že si budeme pouze kopat před hotelem, kde je dostatek světla, rychle jsme ale zjistili, že to není úplně nejlepší prostor pro fotbalový míč. Proto se děcka jaly hledat plácek, na kterém by se dala ukázat ucházející kopaná. Podle jejich názoru ho našly několikrát, nicméně já nebyl s jejich názorem ztotožněn, proto jsme se vrátili těsně před hotel, kde alespoň trochu svítily, a rozhodli se si zahrát bago. No, spíš to byl pokus o bago, který ale děcka zabavil tak, že po hodině a půl hraní ani nechtěla zpátky do hotelu. Jo, noční fotbal, to je jistota.
- **Štěstí, zdraví, štěstí, zdraví!** Jak už to tak bývá, Kobylicy bývají na akcích jedním z těch výraznějších oddílů. Pokud pomineme můj moment na blicáku, tak jsme o sobě jednoznačně dávali vědět zejména na obědě a večeři. Z nějakého důvodu si bublíci oblíbili při spoustě příležitostí vcelku hlasitě zpívat narozeninovou píseň, takže je pochopitelné, že se na nás v těchto chvílích sneslo mnoho párů očí. Ač jsem člověk, který má ve většině případů rád pozornost, tak tyhle momenty mezi ně nepatřily, a tyto trapné chvíle rozhodně nepatřily mezi mé nejoblíbenější chvíle pobytu. Nicméně je pravdou, že v pubertálních letech jsem byl úplně stejný a v těchto chvílích nesmíme zapomínat, že karma je zákon.
- **Český Slavoj!** Poprvé v životě se mi poštěstilo slyšet legendární kapelu Český Slavoj, a musím říct, že jsem čekal větší show. Z vyprávění Gora 6 let zpátky jsem slyšel, že to tehdy bylo opravdu velké, nicméně má očekávání letos nebyla naplněna. Přesto mi tato skutečnost příliš nevadila, jelikož jsem nenavštívil bar za účelem poslechu Českého Slavoje, ale za účelem prostého pobavení. Tak snad někdy příště zažiju Český Slavoj v jeho top formě.
- **Tradiční hudební okénko.** A nakonec klasicky několik písniček pro poslech. Letos se bohužel žádná skladba nestala ikonickou, tudíž sem hodím dva kousky, které jsem já osobně poslouchal ve sprše nejčastěji. Jedná se o Čerešně (<https://www.youtube.com/watch?v=eOaBOgRRTEA>) a Růže z Papíru (<https://www.youtube.com/watch?v=yVweh1m9IAc>). Ano, za ta léta jsem lehce vyměknul, ale to je život.

Nebojte se, už se blíží ke konci. Byl to vyčerpávající týden, ve kterém se toho stalo opravdu hodně, takže doufám, že očekávání děcek a i vás ostatních budou naplněna. Na závěr bych chtěl říct, že ač jsem to příliš nečekal, tak bublíci vytvořili opravdu skvělou partu, která doufám bude následovnicí té naší s Párou, Želvím, Michalem atd. Tak doufám, že pojedete podpořit Androida na MČR!

Kilián

Odkazy

ŠSČR: <https://www.chess.cz/mistrovske-souteze/souteze-mladeze/mistrovstvi-cech-do-16-let/>

Výsledky: <http://chess-results.com/tnr679685.aspx?lan=5&art=0>